

ЮРИДИЧНА ОСВІТА В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ**КРИВОРУЧКО В.О.***Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна*

Вступ до Євросоюзу об'єктивно вимагає від нашої держави енергійних кроків по шляху наближення, гармонізації національного законодавства із законодавством даного міжнародного об'єднання. Сьогодні Європейський Союз – один з найбільших зовнішньоекономічних партнерів України, правову основу відносин з яким складає Угода про партнерство та співробітництво, якою закладено правові підвалини відносин між Україною та Європейським Союзом. Вона, в свою чергу, передбачає здійснення заходів щодо зближення законодавства України та Європейського Союзу. Формування Правової системи України, є справою тривалого часу. Водночас, не маючи відповідних знань з права Європейського Союзу, успішно здійснити це неможливо. Одним із основних інструментів запровадження правової системи і є правова освіта. Однак, відповідно до Концепції розвитку вищої юридичної освіти в Україні «наразі українська система вищої юридичної освіти не набула тих якісних характеристик, які б дозволили поставити її в один ряд з системами юридичної підготовки більшості країн Європи та провідних країн світу [5]».

Саме завдяки такій перебудові очікуються важливі позитивні зміни у системі матеріального виробництва й духовного відродження, адже мають підвищитися самосвідомість особистості, її творча активність [1]. Україна, входячи у світовий глобальний правовий простір, змушена діяти у мультикультурному правовому полі вже зараз, — підкреслює В. Волков [3, с.17].

Рух України в напрямі Європейського Союзу актуалізує увагу до проблеми європеїзації юридичної освіти. Одночасно зберігається, незважаючи на здійснювану європеїзацію навчання, базова основа юридичної освіти, якою залишається національне право, — зауважує В. Волков [3, с.17].

Одним з основних напрямків розвитку вищої юридичної освіти є вдосконалення її змісту, реалізація антропологічного принципу — особистісно зорієнтованої парадигми в системі вищої юридичної освіти, її гуманізація. С. С. Сливка справедливо констатує: «Нині є потреба у гуманістичній духовно-моральній переорієнтації мислення багатьох юристів, діяльність яких бере початок у тоталітарному суспільстві, для якого, окрім іншого, був характерний консерватизм. Верховенство антропологічного принципу в юридичній діяльності становить гуманістичну стратегію вдосконалення правничої практики. Сьогодні, як ніколи, потрібні духовні лідери у правоохоронній сфері, оскільки силовими методами ніколи не вдавалося остаточно чи надовго розв'язати соціальні проблеми» [6, с.5]. На це націлена розробка концепції

Інституту європейського права, що передбачає реалізацію оригінального навчального плану, спрямованого на підготовку юристів із порівняльного права, європейського права і права європейських країн, що означає впровадження на цій основі досягнень європейської юридичної освіти в наш освітній процес.

В.В. Комаров вважає, що базова підготовка всіх кваліфікаційних рівнів повинна ґрунтуватись на підготовці юристів широкого профілю, що дозволить забезпечити академічну та професійну мобільність спеціалістів, а також засвоєння ними відповідних спеціалізацій. Це відповідає світовій практиці, зокрема європейській традиції юридичної освіти [4, с.3].

Підготовка кадрів вищої кваліфікації в сфері юриспруденції відіграє неоціненну роль у забезпеченні органів державної влади, правосуддя та правопорядку спеціалістами-юристами. Очевидно, що необхідність руху України до європейських стандартів, інтеграції її у світовий освітній і науковий простір не викликає сумніву. Фактично від того, як відбувається підготовка національних кадрів, багато в чому залежить престиж вітчизняних освіти, науки й успіх такої інтеграції [2].

Універсальний підхід, пов'язаний із конкретними умовами сьогодення і характером освіти взагалі, дозволить краще визначити основні напрями розвитку вищої освіти, орієнтування їх на кінцевий результат. Тенденції та проблеми в системі вищої юридичної освіти дозволяють окреслити п'ять напрямів, а саме: відповідність вищої юридичної освіти сучасним вимогам, зміст освіти, якість освіти, фінансування та управління, співробітництво та соціальне партнерство.

Щоб забезпечити сучасне суспільство справжніми висококваліфікованими фахівцями-юристами, навчально-виховний процес має акцентувати увагу на перевагах використання у системі вищої освіти гуманістичних принципів, форм та методів навчально-виховної роботи, зокрема, зв'язок її з життям, органічне поєднання вимог і довіри до особистості, оцінювання самовизначення особистості та ін.

1. Андрощук А. Професія юриста в країнах Європейського Союзу / А.Андрощук [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3652>

2. Біленчук П. Підготовка юристів нової генерації. Світовий досвід та реалії українського класичного університету / П.Біленчук – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/3944/>

3. Волков В. Європейські стандарти прав людини та юридична освіта в Україні / В.Волков, Л.Дешко // Право України. — 2007. — № 5.

4. Комаров В.В. Якими будуть державні стандарти юридичної освіти / В.В.Комаров // Юридичний вісник України. — 2001. — № 2. — С. 1-4.

5. Концепція розвитку вищої юридичної освіти в Україні: редакція від 14.10.2009р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.univer.km.ua/doc/koncept.htm.

6. Сливка С. Професійна культура юриста: теоретико-методологічний аспект / С. Сливка. — Л.: Світ, 2000. — 336 с.